

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 0030 Dep
0030 OSLO

Deres referanse:
16/570-

Vår referanse (bes oppgitt ved svar):
ADEN, 16/19113, 16/2779

Dato:
20.09.2016

**MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING - FORSLAG TIL LOV OM ENDRING
AV LOV OM KONSESJON VED ERVERV AV FAST EIENDOM
(KONSESJONSLOVEN) MV., LOV OM JORD (JORDLOVA) OG LOV OM
ODELSRETEN OG ÅSETESRETEN (ODELSLOVA)**

Østre Toten formannskap har i møte 07.09.2016 behandlet sak FSK-078/16 og fattet slikt vedtak:

Saken oversendes kommunestyret uten innstilling.

Østre Toten kommunestyre har i møte 14.09.2016 behandlet sak KST-064/16 og fattet slikt vedtak:

Kommunestyret i Østre Toten kommune slutter seg til saksframleggets innhold i høringsuttalelsen til Landbruks- og matdepartementets høringsbrev av 27.06.2016, med forslag til endringer av lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv., lov om jord (jordlova) og lov om odelsretten og åsetesretten (odelslova).

Saksframlegg:

Saksopplysninger:

Landbruks- og matdepartementet har i brev av 27.06.2016 sendt ut forslag til lov om endring av lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv., lov om jord (jordlova) og lov om odelsretten og åsetesretten (odelslova) på høring. Høringsfristen er 26. september.

I høringsnotatet foreslår departementet endringer i konsesjonsloven, jordloven og odelsoven som oppfølging av Stortingets anmodninger i forbindelse med behandling i Innst. 153 L (2015-2016) om endringer i konsesjonsloven og tvangsfullbyrdelsesloven (opphevelse av priskontroll). Departementet foreslår i tillegg endringer i jordloven som følge av en arbeidsgruppes utredning om drivepliktbestemmelsen og leiejordsandelen. Det er også foreslått en endring i jordlovens delingsbestemmelse som ikke er en del av oppfølgingen av Stortingets anmodningsvedtak.

Administrasjonen har sammen med administrasjonen i Gjøvik kommune utarbeidet et forslag til høringsuttalelse. Dokumentene fra Landbruks- og matdepartementet (LMD) er systematisk og godt gjennomarbeidet. Høringsdokumentet er nummerert og kommentert tilsvarende utsendte høringsnotat.

Vurdering:

2. Arealgrenser for konsesjon og odel

Forslag til endring: Arealgrensene for konsesjonspliktige eiendommer og eiendommer en kan odle heves fra dagens 25 dekar fulldyrka og overflatedyrka areal til 35 dekar.

Arealgrensen endres også i bestemmelsen for lovbestemt boplikt. Dersom erverver bosetter seg på eiendommen og selv bebor den i minst fem år er det konsesjonsfrihet ved erverv av bebygd eiendom hvor fulldyrka og overflatedyrka jord er mer enn 35 dekar eller eiendommen består av mer enn 500 dekar produktiv skog

Arealgrensene økes til 35 dekar fulldyrket og overflatedyrket jord i konsesjonsloven og odelsloven.

Bakgrunn for forslaget: Flere eiendommer vil kunne omsettes i det frie markedet uten konsesjonsbehandling og boplikt.

På landsbasis betyr dette at 3800 eiendommer unntas konsesjonsbehandling, 12 500 færre eiendommer pålegges boplikt og antall odelseiendommer reduseres med 13 900.

Administrasjonens vurdering: I vår region er det fremdeles etterspørsel etter «småbruk», der hjemmelshavere ønsker å bo, og i noen tilfeller også drive selv. Det er imidlertid også en del mindre bruk som er ubebodd og bosetning i tilknytning til landbrukseiendommer er viktig. I mer grisgrendte strøk kan en se for seg at dette kan forsterke en trend der «småbruk» blir romslige «sommerboliger» dersom arealgrensene økes og boplikten slik sett svekkes. Av hensyn til bopliktens betydning for landbrukstilknyttet bosetting i hele landet, foreslår administrasjonen at arealgrensene forblir uendret.

Dersom arealgrensene for konsesjonsloven endres som foreslått, bør grensene i odelsloven også endres slik at disse harmonerer.

Administrative og økonomiske konsekvenser: Færre konsesjonssøknader til behandling vil gi mindre arbeidsbelastning i det offentlige og gi inntrykk av mindre byråkrati, men samtidig vil det resultere i mindre inntekter til kommunen.

Kommunestyrets vedtak: *Arealgrensene videreføres som i dag.*

3. Priskontroll etter konsesjonsloven

Forslag til endring 1: Fastsette beløpsgrenser og arealgrenser for praktisering av priskontroll i en forskrift og ikke gjennom rundskriv som i dag.

Bakgrunn for forslaget: En lovbestemmelse eller forskrift som helt eller delvis avgrenser omfanget av priskontroll, vil gjøre reglene tydeligere og lettere tilgjengelig enn dagens ordning.

Administrasjonens vurdering: Denne endringen innebærer kun en formell og administrativ forbedring. Den er ikke av praktisk betydning i kommunens sakshåndtering.

Kommunestyrets vedtak: *Beløpsgrenser og arealgrenser for praktisering av priskontroll fastsettes gjennom en lovbestemmelse eller forskrift.*

Bakgrunn for forslaget: Et unntak fra priskontroll ved erverv av bebygde og ubebygde rene skogeiendommer, kan åpne for at flere skogeiendommer omsettes. Skog som omsettes vil ofte bli drevet mer aktivt i en periode for å bidra til finansiering av kjøpet. Økt omsetning av skog kan derfor føre til økt avvirkning og økte investeringer i planting og ungskogpleie. Det kan over tid føre til en mer hensiktsmessig eiendomsstruktur med større skogeiendommer. Dette taler for at rene skogeiendommer bør unntas fra priskontroll.

Forslaget innebærer at 6002 ubebygde og 1402 bebygde eiendommer ikke lenger vil være gjenstand for priskontroll.

Administrasjonens vurdering: I dag er det bebygde eiendommer som har minst 25 dekar fulldyrka eller overflatedyrka jord eller minst 500 dekar produktiv skog som omfattes av priskontrollen. Bebygde landbrukseiendommer som omsettes til en verdi under kr 3 500 000 er også unntatt prisvurdering. Dette vil gjelde også bebygde skogeiendommer uten jordbruksareal.

Med denne endringen vil pris ikke ha betydning for om konsesjon skal bli gitt. Pris på skog kan dermed forventes å øke. Skattebelastningen er vesentlig mindre på formue enn på kapital. Fjerning av priskontrollen kan utløse «pengeplasseringer» og ikke umiddelbart medføre økt aktivitet i skogen. Økte priser vil redusere muligheten for unge og de som har sin næring i skogbruket til å erverve landbrukseiendommer med stort nok areal til å være drivverdige.

For ubebygde skogarealer gjelder i dag en prisvurdering fra første dekar. En fjerning av prisvurdering vil gi økte priser ved omsetning. Skogteiger uten bolig vil være særdeles interessante med tanke på «pengeplasseringer», og drive prisene opp. Dette vanskeliggjør erverv for unge og de som har sin næring innen skogbruket. Det er ikke gitt at slike eiendommer vil bli bedre drevet enn før omsetning. I en konsesjonsbehandling vil det administrativt være en forenkling å ikke måtte vurdere pris, men her må hensynet til næringa og forvaltningen av arealressursene gå foran det administrative.

Administrative og økonomiske konsekvenser: Prisvurderingene ved behandlinger av konsesjonssøknader er i blant omfattende og tidkrevende. Samtidig er prisvurderingen med på å regulere omsetningen av landbrukseiendommene, slik at unge og de med interesse for eller arbeid innen landbruksnæringen, kan klare å etablere seg.

Fjerning av prisvurdering på skog kan medføre flere delingssøknader, fordi selger kan ønske å hente ut et størst mulig overskudd ved salg av landbrukseiendom

Kommunestyrets vedtak:

Priskontroll for bebygde og ubebygde skogeiendommer videreføres.

Forslag til endring 3: Bebygde landbrukseiendommer med mindre enn 35 dekar jordareal og med skog (presisering: uansett antall dekar skog), unntas priskontroll. Arealgrensen for priskontroll på 500 dekar produktiv skog ved erverv av en bebygd landbrukseiendom fjernes.

Bakgrunn for forslaget: De skogpolitiske hensynene som ligger til grunn for Stortingets anmodning taler for at spørsmålet om priskontroll på eiendommer med jord og skog bare blir avhengig av hvor mye fulldyrket og overflatedyrket jord det er på eiendommen.

Dersom man tar utgangspunkt i den forslåtte nye arealgrensen på 35 dekar fulldyrket og overflatedyrket jord, vil 19 405 eiendommer ikke lenger bli omfattet av priskontrollen. Av disse er 1402 rene skogeiendommer allerede foreslått unntatt i endringsforslag 2. Med utgangspunkt i alle registrerte bebygde landbrukseiendommer i landbruksregisteret (med minst 5 dekar jordbruksareal og/eller minst 25 dekar produktiv skog) vil forslaget føre til at 23 194 færre eiendommer omfattes av priskontrollen. Også her må det gjøres fradrag for de 1 402 rene skogeiendommene som foreslås unntatt i endringsforslag 2.

Administrasjonens vurdering: Priskontroll på bebygd eiendom vil kun bli avhengig av hvor mye fulldyrket eller overflatedyrket jord som er på eiendommen. Eiendommene som unntas priskontroll vil fremstå som interessante investeringsobjekter, slik som dagens skattelegging av kapital kontra formue er. Fjerning av priskontroll vil virke prisdrivende. Dette er uheldig med tanke på rekruttering og de som har yrket sitt i landbruket.

Administrative og økonomiske konsekvenser: I en konsesjonsbehandling vil det administrativt være en forenkling å ikke måtte vurdere pris, men her må hensynet til forvaltningen av arealressursene gå foran det administrative.

Kommunestyrets vedtak: Priskontrollen videreføres som i dag.

Forslag til endring 4: Ubebygde landbrukseiendommer der jordbruksarealet er under 35 dekar og det følger med skog (presisering: uansett antall dekar skog), unntas prisvurdering.

Bakgrunn for forslaget: Er skogarealet av noe størrelse og jordbruksarealet lite, taler skogpolitiske hensyn for å unnta ervervet for priskontroll.

Det vil være 9 852 eiendommer med jord og/eller skog som da unntas priskontroll. Av disse er 6002 eiendommer rene skogeiendommer som foreslås unntatt i endringsforslag 2.

Administrasjonens vurdering: Endringen medfører at det ikke lenger vil være priskontroll ved erverv av en del skogdominerte ubebygde eiendommer. Samtidig vil det heller ikke være priskontroll ved erverv av mindre jordbruksarealer.

I de tilfeller der landbruksarealer erverves som tilleggsarealer til annen landbrukseiendom i aktiv drift, vil en mangel på prisvurdering kunne medføre at selger krever en pris over det

som landbruksfaglig er forsvarlig ut fra den avkastningen man kan forvente. Dette vil bli et hinder i å få rasjonelle løsninger for landbruket.

Denne endringen vil blant annet gjelde ved delingssaker der tunet deles i fra og resten av arealene selges som tilleggsarealer til en annen landbrukseiendom (bruksrasjonalisering). Dersom forslaget til endring vedtas, kan dette medføre et økt antall fradelinger av tun på de eiendommer som har lite jord og mye skog da selger kan oppnå større fortjeneste ved stykkevis salg enn ved å selge enheten samlet. Dette kan gi større tilgang på tilleggsarealer, men samtidig kan kostnaden bli så stor at det ikke gir drivverdig økonomi framover.

Administrative og økonomiske konsekvenser: I en konsesjonsbehandling vil det administrativt være en forenkling å ikke måtte vurdere pris, men her må hensynet til forvaltningen av arealressursene gå foran det administrative.

Kommunestyrets vedtak: Priskontrollen videreføres som i dag.

4. Deling, konsesjon og tilleggsjord

Forslag til endring 1: Når landbruksarealer skal selges som tilleggsarealer enten til leietaker (minimum 5 år leie) eller til annen tilliggende landbrukseiendom i drift, skal fradeling av bolighus med tun tillates (jordloven gjelder ikke, men delingen må likevel behandles etter PBL). Forutsetningene er at eiendommen har et bolighus, at alle arealressurser deles i fra og benyttes som tilleggsarealer til en landbrukseiendom større enn 5 dekar fulldyrka jord/25 dekar skog og som er i drift. Salget må skje til en erverver, eller eventuelt et sameie vedrørende skog.

Bakgrunn for forslaget: Det har vært et sentralt mål i landbrukslovgivningen over generasjoner at eier og bruker skal være den samme. Det bør gjøres ytterligere endringer for å få bedre samsvar mellom eier og bruker og dette bør gjøres ved å stimulere til salg av tilleggsjord- og skog og gjøre det enklere for den som erverver tilleggsjord- eller skog.

Administrasjonens vurdering: Dersom forslaget vedtas uendret, vil forholdsvis små eiendommer kunne erverve større eiendommer uten en landbruksfaglig og politisk vurdering på om det store bruket burde videreføres som selvstendig enhet. I område med arealknapphet i forhold til drift, vil dessuten enkelte leie jord som blir liggende langt unna sitt eget driftssenter. Dersom det skal være mulig å erverve jord etter 5 års leie uten jordlovs- eller konsesjonsbehandling vil en ikke kunne vurdere om erverv gir en hensiktsmessig bruksstruktur eller gode driftsmessige løsninger for landbruket. Miljømessig bør en også stille spørsmål ved en slik endring.

Kravet om én kjøper vil ikke alltid gi den beste løsningen, selv om det er en bra løsning å få en bruksrasjonalisering. For eiendommer der teiger ligger spredt, bør det imidlertid være mulig å dele og selge hver enkelt teig til den landbrukseiendom som vil gi den mest optimale arronderingen.

Etter den siste justeringen av lovteksten i jordlovens § 12 om deling av landbrukseiendom, ble delingsforbudet opphevet og det er gitt et mye større handlingsrom for å finne gode løsninger for landbruket og de som har sitt yrke i landbruket nå enn tidligere. Det vurderes

at denne oppmykingen er tilstrekkelig, da foreslått endring blant annet vil medføre et nytt kontrollsystem. Dette vil ikke oppfattes som en forenkling, men en byråkratisering, og da er gjeldende system bedre.

Administrative og økonomiske konsekvenser: I høringsnotat står følgende: «Til hjelp for den praktiske gjennomføringen av kontrollen mener departementet at det bør utarbeides et egenerklæringsskjema som overdrager plikter å fylle ut og sende til kommunen sammen med avtalen om overdragelse og kravet om å opprette ny grunneiendom. Departementet foreslår at det innføres en hjemmel for slik egenerklæring, se lovforslaget jordloven § 12 a fjerde ledd.» Videre står det at «Forslaget i kapittel 4 om å gjøre unntak fra delingsbestemmelsen og konsesjonsplikten i forbindelse med erverv av tilleggsjord kan føre til at det blir færre søknader å behandle enn i dag. Se omtale av dette i kapittel 4.6. Forslaget inneholder imidlertid flere avgrensningskriterier som kommunen uansett vil måtte ta stilling til i forbindelse med kontroll av egenerklæringer fra partene. Det er dermed usikkert hva endringen vil føre til mht. administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunene.»

Sannsynligvis er det bedre å opprettholde dagens innarbeidede rutiner for saksgang og heller benytte de muligheter den seneste oppmyking av jordloven gir, enn å lage en «forenkling» som både krever mer dokumentasjon fra søker og innfører en ny kommunal kontrollordning. Denne kontrollen er det ikke tatt høyde for skal godtgjøres. Med færre delingssøknader vil det bli mindre gebyrinntekter til kommunen.

Kommunestyrets vedtak: Fradeling av bolighus med tun kan tillates når følgende kriterier er innfridd:

- Eiendommen har et bolighus.
- Alle arealressurser deles fra.
- Naboeiendom (-mer) kjøper.
- Kjøpereiendom (-mer) er større enn 5 dekar fulldyrket jord/25 dekar skog og i aktiv drift.
- Arrondering og driftsmessige løsninger må minst bli like bra eller helst bedre etter gjennomført deling (Teiger kan selges til ulike landbrukseiendommer dersom de har felles grense og arronderingen blir god).

Forslag til endring 2: Når landbruksarealer er solgt som tilleggsarealer i tråd med vilkår for forenklet deling etter jordloven i forannevnte punkt, er ervervet konsesjonsfritt.

Bakgrunn for forslaget: Det skal legges til rette for økt omsetning av tilleggsjord- og skog.

Administrasjonens vurdering: Det blir ikke mulig å foreta prisvurdering ved en slik forenkling. Dette kan være uheldig for landbruksdriften og økonomien for erverver, da det vil ha prisdrivende effekt på tilleggsarealer. Siden både jordlovsvurdering og konsesjonsbehandling fjernes, vil en ikke ha mulighet til å vurdere om ervervet gir en driftsmessig god løsning.

Administrative og økonomiske konsekvenser: Det vil bli færre konsesjonssøknader å behandle. Samtidig vil forslaget om forenkling medføre ny kontroll for å se til at vilkårene er innfridd. Disse kontrollene vil beslaglegge saksbehandlers tid, uten at gebyr for konsesjonsbehandling kan kreves inn. Det vil bli færre konsesjonssøknader å behandle, og mindre gebyrinntekter til kommunen.

Kommunestyrets vedtak: *For at priskontroll på slik solgt tilleggsjord fortsatt skal eksistere ønsker vi at konsesjonsbehandling videreføres også i disse tilfellene.*

5. Fradeling av tomter

Forslag til endring 1: Tomter på inntil 2 dekar til bolig, fritidshus eller naust der ny adkomst ikke er søknadspliktig, skal tillates uten jordlovsbehandling når arealet ikke er fulldyrket, overflatedyrket eller innmarksbeite. Tiltaket må behandles etter § 9 omdisponering dersom arealet kan dyrkes opp, før eventuell deling.

Bakgrunn for forslaget: Bidrar til en forenkling av regelverket, reduisering av byråkratiet og gir den enkelte bonde større råderett over egen eiendom.

Administrasjonens vurdering: Boligbygging bør skje i områder som i kommuneplanen er avsatt til boligformål. Spredt boligbygging i LNF-områder bør også skje etter bestemmelser i kommuneplanen.

Ved søknader om fradeling av tomter vil vurderingene rundt offentlige tjenesteytinger, avstander til offentlig kommunikasjon og helsetilbud blir ivaretatt gjennom plan- og bygningsloven. Det vil også ved fradeling av tomter i LNF-område, gjøres en vurdering av landbrukets interesser. Det kan imidlertid være tilfeller der fradelinger må tillates dersom jordlovsbehandlingen utelates, spesielt i sentrumsnære strøk.

I jordlovsbehandlingen skal blant annet hensynet til de miljømessige ulempene for landbruket i området vurderes. En boligeiendom som er delt fra og som kan selges på det åpne marked vil med tiden få en eier som ikke har landbrukstilknytning. Ikke alle er klar over hvilke ulemper det medfører å bo inntil en landbrukseiendom i aktiv drift, i tillegg kan driften legges om ved endrede politiske og økonomiske føringer. Støv, støy og lukt, visuell «forurensning» er ofte nevnt i media, et negativt fokus fra media og etter hvert flere naboer kan på sikt føre til restriksjoner for landbruksdriften i området.

Dersom disse sakene ikke lenger skal behandles etter jordloven kan det medføre at flere søker om å få dele fra tomter. Tidligere praksis med å fradele tomter til de av søskenflokken som ikke fikk «tatt over» slektsgården, oppstår igjen med en slik endring. Ikke alle hjemmelshavere er sterke nok til å stå imot slekt og venners ønske om tomter til boliger eller hytter, med denne endringen kan det bli enda vanskeligere.

Administrative og økonomiske konsekvenser: En delingssak der formålet endres fra landbruk til bolig vil være en dispensasjon fra kommuneplanens bestemmelser. Dispensasjonssaker og ubebygde tomter som ikke inngår i kommuneplanens arealdel, må høres og behandles politisk. Økt antall dispensasjonssaker vil totalt sett gi større arbeidsbelastning og ikke være en «forenkling».

Kommunestyrets vedtak: *Jordloven § 12 videreføres som i dag.*

Forslag til endring 2: Fradelte tomter som ikke krever delingstillatelse etter jordloven omfattes også av unntaket i konsesjonsloven §4 første ledd nr. 1. Konsesjonsfrihetene er betinget av at tomta blir bebyggt innen 5 år, jf. konsesjonsloven §4 andre ledd.

Bakgrunn for forslaget: En vil ikke oppnå forenklingen som er et mål for forslaget om å unnta visse bolig- og fritidstomter samt naust, dersom erverver må søke konsesjon i stedet.

Kommunestyrets vedtak: *Konsesjonsloven videreføres som i dag*

(* harmoneres med vedtak i endringsforslag 1.)

6. Driveplikt

Forslag til endringer: Leieavtale skal være skriftlig og kommunen skal ha kopi. Krav om 10 års leieavtale fjernes, krav om at leiejord skal være tilleggsjord til annen landbrukseieendom fjernes, krav om driftsmessig god løsning fjernes, departementets (kommunens) myndighet til å inngå avtale om bortleie av jord når pålegg om bortleie, tilplanting eller andre tiltak ikke etterkommes fjernes.

Bakgrunn for forslaget: Driveplikta bør videreføres blant annet fordi den er viktig for å sikre ressursgrunnlaget for økt matproduksjon og for at ressursgrunnlaget for framtidige generasjoner blir ivaretatt.

Bestemmelsene bør imidlertid forenkles. Regelen om 10 års leietid gir for liten fleksibilitet og tar ikke høyde for at eier og leietaker har behov for individuell tilpasning. Kravet om at arealet må leies bort som tilleggsjord til en annen landbrukseieendom oppheves da dette hindrer nye aktører å komme inn i næringa. Forpaktningsloven §1 tredje ledd pålegger eier og leier en plikt til å melde fra til kommunen om rene jordleieavtaler som ikke er forpaktning hvis avtalen gjelder et areal på mer enn 5 dekar. Departementet mener at regelen bør tas inn i jordloven, siden driveplikten er hjemlet der, og at den utvides til også å omfatte en plikt til å sende inn kopi av leieavtalen til kommunen.

Undersøkelser viser at det er utfordrende for kommunene å følge opp driveplikten. En av grunnene kan være at enkelte av dagens sanksjonsbestemmelser er krevende og kompliserte å bruke.

Administrasjonens vurdering: Fjerning av kravet om 10 års leieavtale er uheldig for de som har investert ut fra langsiktige leieavtaler, det være seg grøfting, nydyrking eller også nybygg for husdyrhold, der leid areal inngår i produksjon av for og som spredearealer for husdyrgjødsel. Behovet for kortere leietid vil kunne oppstå, men det kan også i dag søkes om å få lempet på kravet om 10 års leietid og dermed er det åpning for å inngå leiekontrakt på kortere tid.

Det er også mulig med fremleie av jord, dette er spesielt aktuelt for de som må ha et vekstskifte for grønnsaker.

Disse mulighetene i dagens lovverk gjør at ordningen ikke oppleves som spesielt vanskelig eller byråkratisk. Det gir samtidig kommunen et verktøy til å få en dialog og resultat i de

tilfeller driveplikten ikke opprettholdes. Et gebyr vil sannsynligvis ikke virke særlig avskrekkende for de som ikke interesserer seg for drift.

Det vil være hensiktsmessig å hjemle plikt om å melde fra om jordleieavtaler til kommunen i jordloven og å utvide denne til å omfatte en plikt til å sende inn kopi av leieavtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser: Pr i dag er det lite slike saker, da en orientering om lovverk og kommunens muligheter for pålegg, stort sett løser sakene i vårt distrikt, der det er «mangel» på jord. Det er antatt lettere å kreve inn gebyrer enn å fatte vedtak om pålegg og følge påleggene, men vedtak må uansett fattes.

Kommunestyrets vedtak: *Driveplikten bestemmelser videreføres som i dag, men med tillegg om foreslåtte plikt til å sende inn kopi av leieavtaler.*

Krav om 10 års leietid fjernes.

7. Bestemmelser om tilskudd

Forslag til endring: Jordlovens § 18 (føresegner om tilskot) får tilføyelse om at tilbakebetaling av tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg.

Bakgrunn for forslaget: Sikre effektiv betalingsoppfølging av feilutbetalte statlige midler til jordbruksforetak. Kontrollen på tilskuddsområdet er intensivert de senere år og dette har generert et økende antall vedtak om tilbakebetaling av tilskudd. Foreslått endring medfører at staten ikke først er nødt til å få fastslått betalingsplikten ved dom, og vil være ressursbesparende i de tilfeller det er nødvendig å tvangsinndrive tilbakebetaling av tilskudd. Det vil også føre til en mer effektiv håndheving av regelverket.

Administrasjonens vurdering: Urettmessig utbetaling av tilskudd og oppfølging av dette er viktig skjer raskt, både av hensyn til landbrukets omdømme, av hensyn til de som gjør alt riktig og også slik at den det gjelder får «gjort opp for seg» og gått videre raskest mulig.

Administrative og økonomiske konsekvenser: Ingen for den kommunale forvaltning.

Kommunestyrets vedtak: *Jordlovens § 18 (føresegner om tilskot) får tilføyelse om at tilbakebetaling av tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg.*

Med hilsen
Plan- og næringsenheten

Ada Engødegård
jordbrukssjef
(sign.)

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur.